

*Itat engem véres tejjel
kőkény-fejedelem.*

*Csillag esik téli éjből.
Sír a földön,
sivalkodik. Jajongásod
pogány szavú öröm.*

*Sós veríték marja arcom.
Mellbimbóid
tüzes nyársak. Kést szúrok
a varangy halál elé.*

KOVÁCS ISTVÁN

A síró maszk

*Íme a síró maszk, s a szemcseppentő zöld üveg. Ott áll a
kitört ablakok között, mint a hangyák temploma. HÜVÖS HE-
LYEN TARTANDÓ! Szaruhártyám megfehéredett és száraz, mint
az ostya. A szénmezőn hóesés foszforeszkál. Az éjszaka
monoklija kitömött emberek mellére zuhan. Lábnyomok szag-
gatott köre. Művirágok, múlták, műszívek.*

*A szerelem anatómiája: „ELMAGYARÁZOM NEKED A TŰDŐT.” Bor-
dám bordáknak érzik ujjaid. A szekrényen művirágok. Fö-
löttem síró maszk. „ELMAGYARÁZOM NEKED A TŰDŐT.” Az ötvös
réz anyajegyét éget homlokomra, mely átszakítja a csontot.
Nem mozdulhatok. Agyamban könnycsepp vándorol. „ELMAGYARA-
ZOM NEKED...” A síró maszkot zuhanó emlékek kalapálják.
Ajkamra csorog a fém szemöldöke, rian a fogzománc, s a
szó rozsdásan csörömpöl számon.*

*Kié az arc? Az ötvös arca? Kezét mankók szögezik földbe,
s anyanyelvén múlták csikorognak. „ELMAGYARÁZOM...” Fölöt-
tem síró maszk. Szürkén kitömött emberek között az arcom.
Mellemen a hold cserépdarabjai. „ELMA...” Esik az eső. Em-
léked műtőlámpákra csorog és soha meg nem alvad. Fényében
az ég metszete. Hunyorgó foltok. Az ötvös arcomra teszi a
maszkot... „El...” ...s homlokomra ostyát helyez. Kezem-
ben fekete kréta.*

Ünnep nélküli esztendők

ÉVFORDULÓK
HÁZASSÁGI ÉS TÖRTÉNELMI NÉVNAPOK
SZÜLETÉSNAP

ÉRETTSÉGI
ÉS BAJTÁRSI TALÁLKOZÓ

*hány csontváz lépne meg
a sírból
ha lenne egy ünnep nélküli
esztendő*

*erekye-halántékra hullik a homok
a kettéfűrészelt óra torkán
portölcsér emelkedik
Hamlet királyfi
rátesz egy adag koponyát
hűtse a napot*

*ólomba porladt arcok
érintsétek a Hold névjegyét*

NE ZAVARD
A TETŐN IMBOLYGÓ
ÜNNEPEKET

